

Europejskiego i Rady (dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, które, poza pewnymi wyjątkami i nie biorąc pod uwagę specyficznych okoliczności danego wypadku, zakazują składania konsumentowi przez sprzedawcę jakichkolwiek ofert wiązanych.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 marca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Rhimou Chakroun przeciwko Minister van Buitenlandse Zaken

(Sprawa C-578/08) (¹)

(Prawo do łączenia rodzin — Dyrektywa 2003/86/WE — Pojęcie korzystania z systemu pomocy społecznej — Pojęcie łączenia rodzin — Założenie rodziny)

(2010/C 113/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rhimou Chakroun

Strona pozwana: Minister van Buitenlandse Zaken

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 2 lit. d) i art. 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251, s. 12) — Pojęcia korzystania z systemu pomocy społecznej i łączenia rodzin

Sentencja

1) Zwrot „korzystanie z systemu pomocy społecznej” zawarty w art. 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie łączenia rodzin należy interpretować w ten sposób, że nie pozwala on państwu członkowskiemu na przyjęcie przepisów o łączeniu rodziny odmawiających go członkowi rodziny rozdzielonej, który wykazał, iż posiada stabilne i regularne środki

wystarczające do utrzymania jego oraz członków jego rodziny, lecz który z powodu poziomu dochodów byłby jednak uprawniony do szczególnej pomocy w przypadku szczególnych i indywidualnie ustalonych kosztów niezbędnych do jego utrzymania, zwolnień z podatku przyznanych przez samorząd terytorialny w zależności od dochodów lub środków wspierania dochodów w ramach gminnej polityki minimalnej („minimabeleid”).

2) Dyrektywę 2003/86, a w szczególności jej art. 2 lit. d) należy interpretować w ten sposób, że przepis ten sprzeciwia się regulacji krajowej, która w celu zastosowania warunków dotyczących dochodów ustanowionych w art. 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/86 dokonuje rozróżnienia w zależności od tego, czy związki rodzinne powstały przed wjazdem czy po wjeździe członka rodziny rozdzielonej na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 marca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Centre d'exportation du livre français (CELF) w likwidacji i Ministre de la Culture et de la Communication przeciwko Société internationale de diffusion et d'édition

(Sprawa C-1/09) (¹)

(Pomoc państwa — Artykuł 88 ust. 3 WE — Bezprawnie przyznana pomoc uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem — Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji — Sądy krajowe — Żądanie odzyskania pomocy bezprawnie wprowadzonej w życie — Zawieszenie postępowania aż do wydania przez Komisję nowej decyzji — Wyjątkowe okoliczności mogące ograniczyć zakres obowiązku zwrotu)

(2010/C 113/18)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Centre d'exportation du livre français (CELF) w stanie likwidacji, Ministre de la Culture et de la Communication

Strona pozwana: Société internationale de diffusion et d'édition

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État (Francja) — Pomoc państwa — Pomoc wywozowa w sektorze książek — Obowiązek zwrotu pomocy bezprawnie wprowadzonej w życie — Możliwość zawieszenia zwrotu kwoty pomocy w oczekiwaniu na wydanie przez Komisję ostatecznej decyzji — Uzasadniona wyjątkową okolicznością dopuszczalność ograniczenia obowiązku odzyskania pomocy

Sentencja

- 1) Sąd krajowy, do którego na podstawie art. 88 ust. 3 WE wniesiono powództwo zmierzające do nakazania zwrotu bezprawnie przyznanej pomocy państwa, nie może, jeśli stwierdzona została nieważność poprzedniej pozytywnej decyzji Komisji w tej sprawie, zawiesić postępowania w tej sprawie do czasu, gdy Komisja zajmie stanowisko w drodze wydania kolejnej decyzji w przedmiocie zgodności tej pomocy ze wspólnym rynkiem.
- 2) Sytuacja, w której Komisja trzykrotnie wydała decyzję uznającą daną pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem, a następnie sąd wspólnotowy stwierdził nieważność tych decyzji, nie może sama w sobie stanowić wyjątkowej okoliczności mogącej uzasadnić ograniczenie nałożonego na beneficjenta pomocy obowiązku jej zwrotu, jeśli pomoc ta została wprowadzona w życie z naruszeniem art. 88 ust. 3 WE.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 marca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien — Austria) — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH przeciwko Silva Trade, SA

(Sprawa C-19/09) (¹)

(Jurysdykcja sądowa, uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 5 pkt 1 lit. a) i b) tiret drugie — Świadczenie usług — Umowa przedstawicielstwa handlowego — Wykonywanie umowy w kilku państwach członkowskich)

(2010/C 113/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Wien — Austria

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Strona pozwana: Silva Trade, SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Wien (Austria) — Wykładnia art. 5 ust. 1 lit. a) i lit. b) tiret drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Właściwość szczególna — Zakres zastosowania — Skarga o odszkodowanie z tytułu wypowiedzenia umowy o świadczenie usług — Usługi świadczone na podstawie umowy w różnych państwach członkowskich

Sentencja

- 1) Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych powinien być interpretowany w ten sposób, iż przepis ten ma zastosowanie w przypadku świadczenia usług w kilku państwach członkowskich.
- 2) Wykładni art. 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia nr 44/2001 należy dokonywać w ten sposób, że w przypadku świadczenia usług w kilku państwach członkowskich sądem właściwym dla rozpoznania wszystkich roszczeń wynikających z umowy jest sąd, w którego obszarze właściwości znajduje się główne miejsce świadczenia usług. W przypadku umowy przedstawicielstwa handlowego miejscem tym jest główne miejsce świadczenia usług przez tego przedstawiciela, wynikające z postanowień umowy, a także, w braku takich postanowień, miejsce rzeczywistego wykonania umowy, a w przypadku niemożności ustalenia tego miejsca na tej podstawie, miejsce, w którym przedstawiciel ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 4 marca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-258/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich zmniejszanie — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2010/C 113/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i A. Marghelis, pełnomocnicy)